MISCELLANEA.

1/ Maniecki Franciszek,Emeriti honores B.Joanni Francisco Regis, Zamość 1720,Typis Universitatis,-K nlb.21.-E_{XXII}Str.114.-

2/ /Koryciński Franciszek,Fasces mortis,Kraków 1696,in officina Francisci Cezary.-K nlb.6.-E_{XX}Str.110.-

3/ /Koryciński Franciszek,Starża JWPP.Korycińskich,Kraków 1696, ~~in officina~~w druk.Franciszka Cezarego.-K nlb.8.-E_{XX}Str.110.-

4/ /Potocki Józef/,Corona unionibus animorum,Lwów 1736,Coll.Soc. Jesu.-K nlb.16.-

5/ /Potocki Józef/,Pilawa...,Lwów 1736,w druk.Coll.Soc.Jesu.K nlb.11.-

6/ Kobielski Franciszek Antoni,Rosa avitum Poraitarum decus,Lwów 1740,Typis Confraternitatis SSS.Trinitatis.-K nlb.24.-E_{XIX}St.349.-

7/ Skarbek Krzysztof,Pignus obaerati amoris,/B.m.dr./1726.-E_{XXVIII} Str.129.-K nlb.11.-

CORONA
UNIONIBUS ANIMORUM
&
NOMINUM
Illustrissimi Excellentissimi Domini

D. JOSËPHI
à POTOK
POTOCKI
Capitanei Szczerzecensis &c.

nec non

ILLUSTRISSIMÆ
PELAGIÆ
POTOCKA
Illustrissimi Capitanei Grabovecensis

Lectissimæ Filiæ

Ad universorum æstimationem

AUCTA
Atq; utriusq; Consortis Illustrissimi Hymenæo
IMPOSITA
Ab obligatissimo Magnis Nominibus Collegio Leopoliensi Soc: JESU

Anno Regis Regum 1736.

Societatis JESU

Nominis eſt magni concordia, Stemmatis æquè,
Omen, CRUX Sponſis multiplicata dabit:
Convenêre páres animæ ad connubia poſtquam,
Nulla magis concors, hac erit orbe DOMUS.

2.

Juncta ſibi radiant, victricia ſigna PILAVÆ,
Magnorum ſpoliis, Stemmata fulta Ducum.
Utraq; CRUX victrix Sponſo præſagit utriq;
Quòd certans, palmam victor uterq; feret.

ILLUSTRISSIMI
NEOSPONSI

PRetioſo Nominis POTOCCIANI Alto, guttam; Pilavianæ Arbori breve folium; Feſtivæ ILLUSTRISSIMI Connubii Luci umbram; Minimum eloquentiæ punctum Feſtivis Honori VESTRO Plauſibus adjicimus ILLUSTRISSIMI NEOSPONSI. Contendunt nimirum pro Oceano minora etiam flumina, eiq; certatim allabuntur, ut aſſurgant: & leves frondium comæ in Cedrorum immortalium verticem enituntur, ut ab illis emineant: ſolem quoq; comitatur umbra, quò ad tanti ſideris menſuram creſcat. Humilis pariter ſvada VESTRÆ Faſtigium Gloriæ ambire debuit, ſi attolli voluerat. Nusquam pulchriùs texuntur laudes, quàm cum non per tumidos calamiſtratæ dictionis incedunt cothurnos, ſed omni vocum abjecto fucô rerum ipſa gravitate illuſtres depromuntur: nec ad inanem verborum pompam, ſed ad veritatis Majeſtatem compoſitæ, ipſa perſonant Magna Nomina: ſeu vocalia eorum rectèfacta. Iſtud præſtantiſſimum Orationis decus à Veſtra dignitate, etiam hæc noſtra dicendi facultas ſibi vendicat: quæ ubi, in hoc anguſto laudum compendio faſtuoſiùs procedere ſpectabitur, Veſtræ ſtudioſam

magni-

magnitudinis; ubi minùs compta & inculta videbitur; pro sincera laborantem veritate decernetis. Puduit nempe superficialem vocum copiam adsciscere, cum Avita Geminati PILAVÆ ARBOR tantam rerum Sylvam pro solido contulit Elogio. Puduit stylum huc inducere personatum, ubi pulcherrimam encomiorum faciem instruit splendidissimus POTOCCIANUS Honor. Iam verò præclara, tamq; multa de VOBIS dicenda occurrebant, ut amplissimum eloquentiæ studium exhaurire crederentur: omninoq inops esset oratio, nisi à VOBIS ipsis totum sibi pretium quæsivisset. Quare humiles istos laudis VESTRÆ spectaturi apices, non dictionis formam, non verborum apparatum, sed VESTRARUM compositionem virtutum meritorum, Gloriæ decorem observate; demum vos ipsos cogitate, qui pulcherrimum alter alteri, maximum uterq; vobis mutuò estis præconium Prosequetur semper, etiam postquam hoc detulerit, idem laudum VESTRARUM studium.

ILLUSTRISSIMO Nomini

Devinctissimum

Collegium Leopoliense Societatis JESU.

VEstris istud debetis pari dignitate certantibus ILLUSTRISSIMI NEOSPONSI Votis, quia mutuo cordium nexu adstricti, ad fortunatissimum Connubii Fœdus processistis: VESTRO debet ILLUSTRISSIMO HYMENÆO publica singulorum existimatio, communis omnium sensus, quia CELSISSIMUM PILAVITARUM NOMEN ad immortalis Gloriæ Fastigium, ad perennaturæ celebritatem Famæ, ad posteris relinquendum POTOCCIANÆ FAMILIÆ ornamentum, ad publicæ confirmationem tranquillitatis, ita feliciter provehi intellexerunt Universi. Quantam enim nuptialibus Tædis toti Lechiæ accendi lucem? Quantos hac ipsa Festa luce, concordes plausus, Inclytæ DOMUS solatia, Cognatorum NOMINUM tripudiantes assensus, cæterorum admirationem excitari videmus? Ubi innatus Patritiæ Fortunæ splendor, in summæ Felicitatis refulsit meridiem. Habet hoc præclara virtus, & quæ vera est, Gloria, ut nunquam ornatiùs, quàm per se ipsam

A crescat,

creſcat, ſe ipſa augeatur. Et maria, in immenſi altum tolluntur Oceani; cum eodem recipiunt ſinu Flumina, quo ea in terras olim profuderunt. Quam pulchrum iſtud! Magnum Nomen eodem cumulari vocabulo: acſi ſuorum partum viſcerum gemmam Gangeti, ſeu nativum Pactolo affundas obryzum. IVISTIS magno paſſu ad ſocialem Pompam ILLUSTRISSIMI CAPITANEI, Aviti NOMINIS Pari Majeſtate graves, pretioſis dotibus, ac unione Animorum locupletes: & unanime cunctorum judicium còégiſtis; ut vix non ad fabuloſæ vetuſtatis commenta reſpicerent, quo ſibi dignitatis veſtræ par culmen, & pretium eodem cognomento diverſo ad veritatem effingere potuiſſent. Ita nempe, quæ excelſa, & ſumma cenſentur, quoties mentis ambitu comprehendere non licuit, magnitudinem eorum, plerumq; comminiſcaris quodammodo, neceſſum eſt; ut ad ſummitatis verticem accedas. At verò, genuina ſinceræ laudis parens veritas eſt; tantumq; illa vanos fictionum calamiſtros odit, quanto plùs ſibi ipſi conſtans umbram mendacii refugit, ut rectitudinis innatæ lucem aſſequatur. Permittes igitur ILLUSTRISSIME CAPITANEE vel in ipſo capite emendare dictionem, quam citra adſcititios commentorum fucos tuâ, æquê ac ILLUSTRISSIMÆ CONSORTIS (nec enim licet diſtingvere, quos ſibi tergemino decore eadem PILAVITARUM CRUX affixit) implêſti magnitudine, ut quod initium, quem ſibi finem ponere debeat, arduum ſtatuendo videatur. Quæ enim, & quanta illa ſunt! quæ de TE non tam prædicari,

quam

quàm vel nominari deberent. Si in TE solum; totum verteretur præconium, occurrerent illico pleno agmine, quæ TUORUM Gloriæ MAJORUM non degener Hæres posteris reliquisti tot præclara merita, tot virtutum Facinora, tanta Probitatis ac profusi in Superos animi monumenta: ut illis integra possint impleri sæcula. Verùm itane ad solum TE respicere liceat? ut cum magni TUI Nominis vel meminimus, integro veluti non affluant Orationi Pelago, quæ ultra Regni quoq; nostri effundunt sese littora, CELSISSIMÆ PROSAPIÆ TUÆ Fama, Dignitas, Honor, Fastigium. Nusquam scilicet sidus quodpiam maximum cogitare obtigit, nisi statim vastissimi integram Cæli machinam concipias. Ast hæc omnia amplissimam quantumvis dicendi facultatem non tam augent, quàm obruunt. Rerum sanè ordo semper difficilis inter æquè summa. Quemcunq, tamen modum angustæ laudis breve sequetur folium, TE suam ita exambiet Panegyris Coronam; ut ceu locupletissimos adamantum fulgores in ornamentum vendicare enitatur Avita PILAVITARUM Clenodia.

Pulchrum istud & ingens est: seu præclarum Nomen virtutibus illustrare, seu Magno Nomine ipsam augere virtutem: cum idem veluti censeatur; Solem fulgentissimis circumfundi radiis & Natalibus ILLUSTRISSIMIS innatum quodammodò virtutum jubar accrescere, ut eodem passu, Honor, & Probitas, Integritatis candor & Trabeatus Murex incedant; eodemq; vocabulo virtus, & altiores

Tituli intelligantur. Fumum jactant, & lucem fatuam nonniſi præferunt, qui fumoſas duntaxat Antenatorum imagines, Majorumq; Ceras totum ſuæ Gloriæ ſplendorem volunt, parum ſolliciti de eo, quod ſolidæ laudis pretium eſt. Quid enim illa Auguſta quidem, ſed & horrida Domiciani, Neronis, Caligulæ Nomina! Non tam Sereniſſima Imperatorum Majeſtate, ut obſcura vitiorum caligine illuſtria! Per tot ætates prædicantur, nominantur per ſecula, ſed ſuo ipſorum dedecore tantum celebres, triſtem implevêre famam. At verò Mutios, Fabios, Africanos, nuſquam ita recolere ſeu in memoriam repetere licuit; ut non ſimul laudatiſſima illorum rectefacta in mentem recurrant, & quendam tripudiantis animi provocent aſſenſum. Squallida nativum Coralii muricem pallore fædant illi, quibus excludi à Purpuris verecundiam placuit. Publicum Gloriæ diem, rerum ordinem tumultuariè tranſvertendo tetra commutant nocte: apud quos publicum Titulorum Solem, errantium fæda morum nubes veluti ſepelit, & tantùm non extinguit, cum tamen ad Fortunæ ſerenitatem accedat magis, quæ menſura illius eſt, comes umbra modeſtiæ, & prona in terras, juxta ac Superos pietas. Nam & Trabeis decus maximum, & faſcibus pulcherrimam Majeſtatem, & Majeſtatibus ampliſſimum ornamentum, ipſiſq; adeò Coronis ſummum culmen defert virtus. Quantum verò illud eſt, ſi Altis quoq; par magnitudine reſpondeat cunis; æquali gradu ſublimioribus Titulis! eadem ſublimitate excelſis Nominibus! Qui ſepem, aut

Plutarchus

agge-

aggerem construunt, quævis congerunt; at qui Regiam ædificat, nihil temerè componit. Et Magnorum virtutes, nihil, quod humile sit, admittunt; ut quantùm illos superior à vulgo discrevit sive extulit Fortuna, tantùm etiam integritate sua emineant. Si Diis quàm hominibus formandis melior Phidias prodigiosos ingenii sui labores ex eo maximè posteris celebrandos reliquit, quod *Quinctili-* non rudi saxo, at pretiosiori metallo, ac ebori pulcherrimè Numina impresserit; Superis quoq; nata probitas tunc se cœlo commendat plurimùm, cum in aureis Principum efformatur pectoribus: ut tantundem fulgentissimi ab illa Trabeatus Honor nitoris hauriat, quantum ab eodem lucis ipsa traxerit: unumq; fortunatissimum accendant meridiem Virtus & Fortuna.

Et jam facilè intelligis ILLUSTRISSIME CAPITANEE, quas meretur laudes probitas, quâ TE ipsum auxisti; quanta TUIS debentur præconia virtutibus, quibus magnum implevisti Nomen. Addidisti videlicet pretium pretio, maximis opibus ingentes Thesauros, Phæbo nativum jubar, CELSISSIMÆ POTOCCIORUM FAMILIÆ TUÆ Integritatis nitorem, qui tot veluti radios, virtutum lumina in TE unum collegisti. Atq; uti summè arduum est, solertissimo quoq; obtutu confertæ lucis scintillantes ut ad numerum observentur flammæ; ita latissimæ Orationis id vires superat, ut longissimam, quam ex Te laudis materiem offers, suo complectatur ambitu. Quid enim, aureæ illæ animi TUI opes! Quid ille virtutum

integer planè exercitus? præſtantiſſimi quantumvis aciem ingenii acuit, ſed & obruit: ut ipſa rerum multitudo diffluentem impediat ſvadæ curſum, non ſecus; ac gemmei Hydaſpis fluctus magno delabentem impetu intercipiunt, & quodammodo retardant. Nunquid ſcilicet TUAM ita videre liceat modeſtiam? ut non ſtatim prona in omne occurrat Demiſſio, Manſvetudo, candor animi Humanitas, munificentia. Quid ille pietatis TUÆ ſplendor? quid abſtinentiæ, moderationiſq́! ac æquitatis pondus? & hæc omnia TE digna TUÆ Dignitati paria; ut nulla non Princeps ſit, quæ à TUO pectore regnet Probitas. Primam tamen encomiorum frontem inſtruere videtur, quæ diadematum quoq́; ſummum decus eſt, animi Integritas; & veluti in Regale ſeſe evolvit Folium cui reliqua adſcribantur. Ita nimirum Purpureum Senatorii muricem ſanguinis à cunis traxiſti; ut ſimul gemmeam Probitatis Ceruſſam tota mente hauſiſſe credaris? quaſi, ut Faſciæ Trabeatæ Faſces TIBI obligârunt, ita pulcherrimus candor animo cum lacte influxiſſet. Parvum tamen, & infra TE arbitratus es, bonum tantùm naſci, niſi TE per ætates & annos meliorem probâſſes. ILLUSTRISSIMO proinde NATALIUM exortui plenum innocentiæ meridiem adjeciſti, & quem aliis nec vidiſſe, aliis turpi vitiorum caligine extinctum lugere obtigit, eum TU perennaturo TIBI jubare accendiſti Probitatis diem. Locuples eſt, qui inter abdita Conchæ latet cunas unio, ſed ſibi tantum dives; quia illud adhuc non adeptus pretium, quod

à

à ſincera hominum opinione naſcitur, cum hæc ad lucem publicam juſtam rerum æſtimationem decernat. Ad omnium admirationem effulget tunc, dū in ſupremis etiam Regnorum Capitibus pulcherrimum attollit verticem, & pro facie coronarum eminet. Non aliud & pro TUA nobis concipienda integritate argumentum obtigit ILLUSTRISSIME CAPITANEE, quam enim in abditis pectoris TUI condideras receſſibus, ad ſolem vel invitus demonſtrâſti. Quis nempe ex TUIS in Patriæ obſequium præclarè geſtis? Quis ex tanta morum comitate? Quis ex illa gravi quidem, ſed civiliſſima agendi ratione? Quis ex TUO ipſius vultu ad majeſtatem compoſito, dignitate oris, ætatiſq; indeflexa maturitate integerrimum probitatis non intelligat pretium? Ille TUO reſediſſe candor in animo cenſetur, quem innocua JOSEPHI plantârunt lilia, albi ad opimam gloriæ meſſem auxerunt Manipuli, Viceregii ad Supremos efformaverunt Candidatum Faſces. Ita videlicet ad ſummum Probitatis Faſtigium creviſti JOSEPHUS: ut huc jam altiores quoq; ſeſe inclinent Tituli, proni accedant Faſces & ſublimior infra Te repere videatur Honor. Magnum iſtud laudis TUÆ incrementum; quod ſic creſcere nolueris: quo nimirum demonſtrâſſes, non à cæco Fortunæ impetu, ſed à TUO ipſius pendere arbitrio, TE poſſe in communem cæteris augem felicitatis attolli, quoties volueris. Utinam tamen voluiſſes: quanta enim ex TE Senatui Lechico acceſſiſſet Majeſtas, quantum pondus in conſulendo rebus Patriæ!

quantum ad Civium tranquillitatem, ad incolumitatem universorum instaurandam subsidium; TU ipse, TU solus Sarmatiæ Columen, TU in dubiis negotiorum difficultatibus, in tempestuosis Regni vicissitudinibus securissima fuisses cynosura. Sed quid ego tanquam mei obliviosus muneris, partes illorum suscipio, quos jam olim TUA vicit modestia, ipsa vinci, seu expugnari nescia.

Præclara Ill: Capitanei moderatio in excusãdis honoribus.

Totum tamen id ad TUAM ILLUSTRISSIME CAPITANEE virtutem referendum est, ex qua vel illud laudis culmen adeptus es, quia talem TE reperit hæc, non tam Panegyris, quam breve Dignitatis TUÆ compendiũ. Nam etiam hoc ipsum ad TUAM componi moderationem debuerat; qui postquam majora laudando contemptu prætergressus es, minora non aspernaris. Duo nihilominus hìc præstanda occurrunt: alterum, ut ceu ingenti rei novitate capti, TUAM demiremur modestiam (quanquam nec admirari satis licet tantæ sublimitatem demissionis) alterum, ut TUÆ quasdam moderationi referamus gratias: quia illa sola est, quæ nos, quantus esses, edocuit. Quam magnum istud est, honores non quærere! Quantum id oblatos deprecari! quàm summum! ultro occursantes, imò verò insequentes fugere, aspernari. Minùs tamen ego virtuosum crederem, si hoc illi obtigisset, qui proprio suo conatu, nec trito adhuc a Majoribus calle, ab obscuro seu meritorum, seu natalium suorum lare ad fortunatum eluctari deberet Fastigium, & cespitararet. Verùm TU, cui tot Castellanæ ANTENATORUM Curules, tot Pala-

tinæ

næ MAJORUM Trabeæ, tot Domeſtici, inna-
iq; planè murices Purpureum ad ſumma quæq;
traverunt iter; cùm nova Titulorum acceſſione
rnari renuis, omnium ſeu expectationem ſeu ad-
mirationem ſuperâſti. Dedignaris enim illuc a-
ſcendere (ſi tantùm aſcenderes cui nihil ſublime
parq; altitudini meritorũ obvenire poteſt) quo TIBI
veluti quoſdam, eoſq; ſecuriſſimos formârunt gradus
Familiares Ducum clavæ, communia POTOCCI-
IS Dignitatum ſubſellia, majores Senatorum Faſces,
ut novum TIBI ad honorem iter parare videaris,
omnem fugiendo. Excuſâſti, quam olim, quam
nuper etiam, SERENISSIMUS AUGUSTUS II
Palatinam TIBI deferebat curulem, TUIS-
MET ad id præclarè geſtis coactus, impulſus vir-
tutibus; ut illis pridem jam debitum præ-
mium, his veluti Coronam impoſuiſſet Regalem.
Deprecatus es: & pulcherrimum ex Latio in noſtram
Poloniam tranſtuliſti ſpectaculum, cui olim Roma
applauſerat; cum Quintios, Papirios, Trajanum de-
niq; faſtuoſum conſulatûs deponere munus vide-
ret. Atq; hìc jam ultra moderationis TUÆ or-
bitam proceſſiſti: cum nihil non TUUM, nihil, ut
ita dicam non commune accepiſſes, quod TIBI
offerebatur. Quid enim familiare magìs Vobis o-
mnibus, quàm veſtro Senatum implere Nomine: ut
idem jam cenſeatur, POTOCCIUM & PATREM
PATRIÆ eſſe. TIBI verò, ille ipſe, quem renu-
iſti, Honor relictus eſt; imo ad majorem, quem
cæteris aſſequi non licuit, aſcendiſti. Solidi nem-
pe honoris culmen, pariter ac ſinceræ apex Gloriæ;

ut ipſe ajebas, non in faſtuoſa Titulorum pomp ſitus eſt. Virtutes & merita Faſces colligunt, ne fæda ac turpis ambitio, ſed optimæ commendatio Famæ Principatum tenet. Quid etenim; TE cum ipſe reputans dicebas: quid me vana Dignitatum agitabit cupiditas? Ecquid miſerrimo ſimilior Tantalo inanes laudum auras captabo? Indecorum eſt arrogante duntaxat faſtu ſupra cæteros extolli; atq; illo tantum, quem fortuna obtruſerit gradu' è vulgo prominere. Laudabilius eſt: u verum honorem, non in ſplendore Titulorum, ſe in virtute ceu innata reponam; magniſq; omnibu me parem faciam, etiam dum recuſabo. Nihil agere, nihil conari, niſi ſemper mereri; nec mere ut præmium feras, ſed ut illo TE dignum præſtes iſtud glorioſum eſt. Plures utinam TIBI ſimile Patriæ noſtra ſæcula dediſſent; cum enim TU parem TE maximis per Virtutes facere adniteris, magìs optandum eſt, ut plures TIBI pares cenſeamus. Inquiebas deinde: ME juvat veriùs Purpurei altum ſangvinis, quod à MAJORIBUS, à PROGENITORIBUS meis hauſeram, ſublimioribus evehere virtutibus, & velut gemmis coronare. Meum erit citra ambitioſum Titulorum queſtum, illas quæ ſe pro Faſciis explicârunt Purpuræ, Tyrio meliùs intaminatæ ut induam verecundiæ Murice & Trabeatas Majorum ſecures mea probitate muniam ſecuriùs. Ad Faſces, plenos virtutum manipulos colligam, & extra Titulorum ambitum, integerrimum quæram honorem, tam mihi privatus, quàm publico DOMUS MEÆ futurus decori.

O

O sanctiorem Fastum! Eo TUA ad Dignitatum culmina tarditate processisti, quo nec Pompeiis per tot Trophæorum campos, nec Trajanis per Suprema Cæsarum fastigia eluctari concessum est. Multo plus jam quod TIBI seu anteactæ seu secuturæ invideant ætates: cum novum TIBI ad solidæ possessionem gloriæ, atq; illis etiam, iter aperuisti; id est per virtutum compendia: jamq; faciliùs quàm per Alpes Annibal eluctatus, verticem illius petes.

Et quantumvis ad TUAM adeo excelsam procumbat oratio demissionem, magna tamen virtute erigitur. Ergo adhuc pro artis licentia, pro Jure publico, pro TUA ILLUSTRISSIME CAPITANEE gratia, sublimem, tam lacessere, quàm ultra prosequi audemus modestiam. Permittes nimirum: ut qui pro TUA Oratorem gloria, idem & pro Polona Themide apud TE Patronum agat. Queritur, & quanto, Superi boni! dolore queritur! de TUA moderatione, Lechicæ Numen justitiæ, maximam arbitratum injuriam, detrimentum ingens seu æqualitatis seu majestatis suæ deplorat: quia toties communibus votis expetitus, omnium suffragiô vocatus, renuisti, Poloni deprecatus subsellia Areopagi. Et grande crimen esset, nisi suprema illa pro TUO jure peroraret moderatio, quæ TE pridem à forensibus litigiorum tumultibus, à molesto Tribunalium strepitu excusaverat. Id tamen vel TUA negare Demissio non potest, quod maximum toti Regno TUI reliqueris ad sublimiora desiderium munia, ut carus, ita desiderandus omnibus, vel hoc ipso, quod solicitè prospexeris, ne desiderareris.

Tribunalitium excusat subsellium.

Iſtud tam ſublime] moderationis TUÆ arbitrium ſtylus noſter in hoc etiam ſecutus, ut TUA erga Patriam merita uſq; huc retulerit; quæ eo majora ſunt, quòd apud TE habentur quaſi exigua. Quantum eſt! ratione, ſententiâ, conſiliô, fulcire Patriam! optimi robore judicii integritatem Civium, tranquillitatem ſuſtinere publicam. Feliciùs, crede, ſemper maturæ deliberationis pondere collabentibus Regnorum Fortunis ſubveniri, quàm tumultuoſo rerum ordine, ſeu non expenſo ad lance rationum conatu, & ſolicitudine. Fortiuſq; ſæpe numero hoſtis valido reprimitur conſiliô, quàm inſtructiſſimis quantumlibet armîs. Docuerunt id

Plutarch: poſteros ſuo Lacædemonii periculô: quibus idem erat ſui deliberatas leges, & decreta Lycurgi ſancta habere, ac hoſtem ſternere, & triumphare. Idem viceverſa Ageſilao ſtatuta abjeciſſe conſilia quod turpi clade lectiſſimas perdere copias, lethaliq; ipſum notatum plaga fædè ſuccumbere. Sol-

Ill: Capitaneus legationis munere ad Comitia Regni gloriosè perfungitur.

viſti hìc jam ILLUSTRISSIME Sarmatiæ CONSUL, ut debueras, TUÆ modeſtiæ frænos, imò hac ipſa impellente ad ferendum Patriæ obſequium, TE proripuiſti. Neq; enim veræ humilitatis eſt, ut rectè æſtimâſti, quodvis Patriæ in gratiam excuſare munus. Suſcipienda ſunt æquo animô, ſtrenuòq; illa, quæcunq; citra integritatis diſcrimen ſive in Cives, ſive in Regnum præſtari queunt merita. Superbè non minùs quàm ludicrè cunctatoris Fabii Nomen ſibi arrogant; quos levi palliata Virtute ſegnities ita ſibi adſtrinxit; ut illos vel pedem ad ſuccurrendum rebus Civium, bono publico,

blico, movere pigeat. Abiiſti proinde judicio gravis, ratione maturus, conſilio integerrimus, ſapientiâ inſtructiſſimus, alter in teneriore adhuc ætate Polonus Cato: Iviſti inquam legati munere inſignitus ad ſolemnem illum Regni totius congreſſum, non appetitu laudis, non turpi faſtu, non inanis occupandæ gratiâ famæ; ſed amore Patriæ, ſed communi omnium ductus utilitate. Videre jam erat in illa Orbis Sarmatici facie, TE primā conſiliorum frontem inſtruere: cùm omnium aures oculoſq; tum animos quoq; in TUAM vocares ſententiam, & omnes ab ore TUO pendere crederentur. Licuiſſet TUA illa dicta, rationes audire, quas ipſa, quæ aderat, Patria læto probavit aſſenſu, gratioſiſſimo laudavit annutu, in has ſimilesq; prorumpens voces: Tales mihi plures utinam hæc ætas ferret Lycurgos: tales venturis ſecula darent ætatibus Solones, tales Ariſtidas; ſemper ego ſecura mei, ſemper de Civium incolumitate certiſſima perennarem. Audita mox ab illa Urbe Regia, Regni Poloni Capite, magna de TE Fama, omnes celerrima percurrit Provincias, Ruſſiam quoq; totam atq; in hac ipſa perſonuit Metropoli, quæ TUIS haud ſemel theatrum quoddam ex ſe præbuit virtutibus. Et ſtatim aſſenſerunt alii votivâ acclamatione, alii deſiderio, TUI ſæpius videndi, audiendi. Gratulata ſibi quoq; Roxolana Urbis hujus Pallas, TUÆq; prudentiam modeſtiæ aſſentiente laudavit tripudio: quod & TUAS olim præclaras illi dotes, TUUM Ingenium, TUAS dederis Virtutes; &. ab illa totum id acceperis, quod ad pu

blicum ſolem Poloniæ depromere laudabiliter potuiſſes. Ominata deinde TE incorruptiſſimum Sarmatiæ Conſulem, [tum mox PATREM PATRIÆ Trabeatum fore. Et oraculum ad mentem omnium fuit; niſi TUA in altero expectationem univerſorum fefelliſſet demiſſio. Alterum tamen vel invitus vicibûs iteratis ſuſcipere debueras. Doctiſſimum enim mentis TUÆ pondus ſuis rebus experta ſemel, publica negotiorum conſulta, minùs facere poterant, quin repetitis votîs, ad ſuffragandum oneri maximo probatum jam TE Alcidam iterum adſciviſſent.

Pietas in DEUM Ill: Capitanei.

Pergit tandem oratio licèt tardiùs [lentè enim & per gradus aſcenduntur ſumma, & tanto magis cunctanter ferimur in ipſum Numen) pergit [inquam, ſeu prolabitur, ad TUÆ adorationem pietatis in Superos, quam Principem ipſe integerrimo colis in pectore. Ita priùs TUARUM Virtutum apices percurrere oportuit, per quos ad culmen hoc perveniſti. Et ingens Culmen eſt; non enim illo ſupra ignobile duntaxat vulgus attolleris; verùm primos quoq; ſeu æquare, ſeu etiam ſuperare, ſummo laboras TUÆ in DEUM Benevolentiæ ſtudiô. Satis quidem eſſet, TUUM, ſeu dum precaris ſupremum Numen, ſeu dicatas illi ædes frequentiſſimus ingrederis, vultum contemplari; legeretur ſanè ab illo uberrimè, quem TUO domeſticum adſcripſiſti animo, ferventiſſimus cælitum amor, Reverentia, Demiſſio, ut nihil non Aſtris dignum obſervari poſſit, quod TUO ab ore, geſtu, oculis, pro Superûm honore depromitur.

Prin-

Princeps iſtud Virtutis decus habetur & encomium, quâ in primo ortu ſuo, luce reſplenduit, eâdem ipsâ in augem creſcit. Diem illa ſemper agit terſiſſimum, errantia odit ſidera, & mobiles inconſtantis lunæ nitores fugit, mutari neſcia. Quàm pulchrum iſtud eſt videre TE nunc etiam, tanta vultûs, corporiſq; totius compoſitione ſupplicem Numini maximo advolvi; ut non annorum ſpatiô, non dignitatis gravitate, non virium reſpectu' ab eo Religionis ſtudio avoceris, quo tenera adhuc ætas pientiſſimum jam inſtruxit animum. Foves nimirũ ſolicitè illuſtriorem hanc Veſtali, pietatis flammam in TUÆ Sanctuario mentis, quam pro juvenili conceperas fervore: idem ſemper, tam ſecurus illiuſmet cuſtos, quàm ſtrenuus ad omnem vitiorum caliginem expugnandam. Adeo TIBI conſtans, adeo firmus, & idem in Superûm cultu ſpectaris, ut etiam qui TE olim noverant, antiquæ probitatis vel leviter conſcii, primo adſpectu ex ipſa pietatis TUÆ facie eundem TE nunc poſſint recognoſcere, ac in mentem, antiquius repetere integritatis exemplar. Et à quibus cognoſcendus adhuc (quanquam publica ſit apud omnes TUARUM Virtutum Fama) deſideraris, è veſtigio præclaræ in DEUM benevolentiæ TE Cœlo addictiſsimum univerſi aſſequuntur. Liceat hic pro vero aſſerere: quod TE Gentilitiæ Cruces alterum figurent Domeſticum pro Religione, Aſtris & Superis CONSTANTINUM. Pro Superis certare videris ſtrenuè, quoties pientiſsimos de illis ſermones inſtruis, gravioreſq; pro DEO ſententias, aut benevola

aure, menteq; prona excipis, aut ipſe, ſanctiſsime non minùs quam facundiſsimè TUÆ in Cœlites officioſitatis depromis oracula. Super hæc tamen arcana, quam in TE ſtudioſè recondis, prominet effulgetq; pietas. Splendidiùs tunc videlicet, qui dives eſt, radiare conſpicitur adamas: cum à meridiana luce veluti profugus in obſcuro latet. Et radius ſolis ille, qui ſe in latebroſas montium cavernas abjicit, aurum, maximaſq; opes terris educit. Aſtra demum, ſcintillare tantum noſtros leviter videmus ad oculos: cum tamen majora credantur ſideribus maximis, quæ tot ad faſtum uſq; lucis conſertiſsimæ ardent facibûs; Numen ipſum deniq; maximum Cœlo ſuam includi voluit majeſtatem: ut tam facilè ad par ſibi in terris acceſsiſſet pretium, quàm procul à ſolerti mortalium receſsit obtutu. Et virtus ſui Parentis ſincera imitatrix eſt, quæ illum in hominum diligentiſsimè effingit animis, nuſquam de fuco, & pompoſa ſanctitatis oſtentatione ſolicita. Ita effulgere TUAM quoq; parem Aſtris, Superis æmulam, officioſiſsimam in DEUM comitatem quis non adverterit? ſagaciſsimè quidē illam ſipario modeſtiæ tegere & profundæ cortinâ humilitatis obducere conaris; cum tamen illa tunc ſplendidiùs eluceat.

Fulgentem adeo licèt ſub modeſtiæ nubibus in Superos benevolentiam, nonne ex communi omnium ſenſu, proclamem totam ſupernam, totam Divinam eſſe! Ita eſt! cœleſtem illam, & Divinam; verùm humaniſsimā quoq; profuſâ in Cœlites munificentiâ effeciſti. Placuit nimirum ultra plebe-

jam

Ill? *Capitaneus munificẽtissimꝰ in DEUM & Cælites*

jam cæterorum pietatem aſſurgere; quibus commune eſt mendicâ tantum Superos fatigare reverentiâ, & inopes profundere cultus, nec vota, niſi egeſtate ſplendida, Aris Beatorum appendere. Infra DEUM, pariter ac TE ipſum genus illud pietatis eſſe cenſuiſti, ſi non pro honore Numinis, pro Religionis TUÆ majeſtate, aureâ ſublimiùs attolleretur beneficentiâ. Diſtingvunt à rudi fluminum vulgo gemmei Gangetem fluctus, aurei Pactolum vortices, ut licèt communi undarum ritu in profundiſsimum mergantur alveum, ſupra humilem tamen aquarum ſortem locuplete emineant ſplendore. Et illa, quæ Magnorum eſt, in Superos benevolentia tantundem ſuper reliquos cenſetur evehi, quàm largiter in Cœlos profuſa in altum ſanctimoniæ enititur. Docta eſt ad cogitandum pro ſe pretioſa avaritia, magìs erudita ad inveniendum Liberalitas; ſapientior hæc tamen evadit, cum illi pulcherrimũ à pietate ingeniũ obtingit, ut arte meliori efformatum cenſeatur, quod tam inexhauſta largitas, quam ipſa inſtruxit ſanctimonia. Utraq; præclarè inſtitutum facultate animum commendant illuſtriores jam TUO munere ædes ſacræ, laudant Divorum altaria, probat cœlum; & præmia tandem ignarum quâvis vinci beneficentiâ, parat Numen. Et certè ſtatuiſti optimè ita cum Superis certare, ut illi haud ſuccumbant, & TU adhuc triumphes. Jamq; Trophæa TUA è vero dixerim, illa omnia, quæ pro locupletanda Templorum ſupellectili, ſeu pro ſacræ augendo majeſtatis decore, ac pro cultûs Divini Pompa veluti

pretioſa TUÆ ſpolia munificentiæ in Divorum
Auguſtalia tranſtuliſti. Pulchrū iſtud TUÆ gloria
monumentum! cùm ſplendidè adeò ad propriam
ſuperis magnificentiam, non à fictitio Jovis delu
bro, verùm à ſanctiore Cœlitum vultu opulentiſſi
ma effulget profuſio; atq; integra veluti munifico
ardere videntur obryzo ſanctuaria. Eximiis ad
arrogantiam ſimulacris, Faniſq́,, ſed profanis, talem
in DEOS Principum ſuorum pietatem rependeba
ſuperſtitioſa antiquitas: TUA in verum Numen
beneficentia ſanctiùs citra fictæ Religionis faſtum
colitur, quia jam ab altaribus adoratur. Ita TE, in
terris adhuc, familiarem quodammodo Cœlitibus
veluti quampiam cum illis ſortitus communionem
præbere adniteris; poſtquam inquilinam ſacrarum
ædium TUAM voluiſti pietatem. Provideant
(ſeri nimis in æternaturæ ſtudio gloriæ] imper
ſiſſimis votis, ultima enixè decernant voluntate
triſtem ſarcophagorum ad menſuram faſtûs, pom-
pam alii: è quibus non tam ſplendoris augem San-
ctis Divorum penetralibus, quàm minùs probā-
dæ ambitionis ſpectaculum inferant; cum adhuc
ſæpenumero ùt illi ſe viſuros, ſic poſteros ultimum
iſtud poſituros monumentum pietatis, non ſperare
coguntur. Providentiſſimè TEcum ſanctèq; fa-
ctum eſt; vivus adhuc, jam in Templis habitas,
quia aurea inibi fulgentiſſimus pietate viſeris ſem-
per Beatorum Domeſticus.

Proceſsit adhuc longiùs, porrectiùſq́! ſeſe pro-
tendit, termini neſcia, ignara limitum, TUÆ am-
plitudo liberalitatis. Ut ſemel pretioſo viſcerum

ſuo-

ſuorum partu gemmis intumuit Eridanus, ita ultrá neſcit modum, quin aſsiduus ſuas in tot Regna profundat opes. Eandem in TE profuſam gemmei ritu æquoris, ſpectare eſt affluentiam. Parum TIBI erat Domeſticos Cœlites, ſanctiores Penates, & hæreditarios ut ita dicam locupletare Superos; Altiùs TUA ſeſe porrexit pietas, ut æquè ſublimis ac ampliſsima cenſeri potuiſſet. Eſſulgebat jam in Manaſterzecenſi id eſt Tuo Sanctuario, pulcherrimè prominebat ab aris, parietibus, toto extollebatur faſtigio, & ex intimiori ſacrorum emicabat receſſu: ſplendebat inquam, ſed nondum altiori redimita culmine. Ergo ad illam Regni totius Metropolim, Lechicarum Principem Urbium, Regum noſtrorum Coronatricem Cracoviam provehi debuerat. Et ſanè Regio ſe paſſu, quia cum ſua eâq; profuſa majeſtate eo intulit Videre jam eſt per Principes ipſius Baſilicas, TUAS inibi radiare illuſtri metallo Gazas! Videre eſt ſacrorum quoq; Arbitros Myſtas TUA ſolenniùs oſtentare Cœlitibus munera, quoties Divinam litaturi victimam, vel ad publicè Numen placandum, altaria ſubeunt: quaſi, ut Coronis Tergemìna DOMUS Cruce Supremum ibidem addere verticem, veſtrum eſt; ita auguſtis Templorum Solemniis TUA Coronam imponere debuiſſet munificentia. Sed quid adhuc illa non tacenda intermiſi (quanquam TUA altum imperet modeſtia ſilentium] TUA munera, quibus noſtra quoq; Principibus Apoſtolorum Sacra Ædes cumulata eſt. Verùm hìc TUIS aliquid concedendùm votis; parcemus ergo laudibus, ſed gratias

Munificentia in Ecclesiam Manasterżecensem

Liberalitas in Basilicas Cracovienses Ill: Capitanei.

ſemper ſeremus immortales, unico votô: Supe
TUA largiſſimè dona compleant; ut abundè TI
ſit, quod ipſe habeas; ampliſſimè, quod cæteris pa
tiaris; dives tibi, dives aliis: locuples ſemper & b
neficentiſſimus Mæcenas.

Nondum tamen pro magnitudine animi hæc in
gens adeo viſa TIBI eſt ſurrexiſſe munificentia. S
ingenioſa pro vanis, Religionis præſtigioſæ ritibu
Antiquitas, laudis ſummam colligere cenſebatur
quoties plures cogitaret, plures fanis induceret
(ſed ſacrilegos cenſemus illos) Deos. TU ad Cœ
litem conformiùs ſapientiam, ſolidæ id eſſe gloria
credidiſti; unius veriq; Numinis honores, cultum
pietatis officia, invenire, propagare, augere, novaq;
novis cumulare. Igitur præter tot & tanta, aliud
officioſitatis in Cælos genus cogitâſti: haud ita
grande arbitratus illud, quod junctum aliis munu
non tam auget inventa ſæpenumerò quam creſcit
à reliquis. Pulchriùs illud cernitur eminere, quod
à cæteris diſtingvitur. Iſtudq; eſt TUUM par Su-
peris, TE dignum, Manaſterzecenſe Sanctuarium,
cujus TU jam in animo plantam poſuiſti, & è ve-
ſtigio pulcherrimum opus proſequi ſacerrima co-
naris intentione. Erit, cùm non impar TUÆ libe-
ralitati Baſilicum aſſurget Numini Auguſtale, TUÆ
Famæ juxtà ac pietati perenne Faſtigium.

Manaſterzecenſe erigendum Ill: Capitaneus parat Templum.

Tot emeritæ probitatis Gemmîs, tantis virtutum
decoribûs fulgentiſſimus, feſtivam ſocialis lucem
Fæderis; ad quod ſecundiſsimè procedis, accendi-
diſti ILLUSTRISSIME CAPITANEE citra fabu-
lam fortunatior Promothæus, Patriæ, Inclytæ DO-
MUS

MUI, Russiæ toti, atq; huic etiam Urbi; ita felicissimè, ut non modò Metropolitanus hic sua urbanitate Leo applaudere, Roxolanæ Provinciæ communibus exsilire tripudiis, Celsissimus PILAVA juratæ annuere Fidei; sed votiva gratulari acclamatione cunctorum ora audiantur. Universalis istius omnium lætitiæ testem in Vobis posuistis causam ILLUSTRISSIMI NEOSPONSI: quorum illa fide stetit, crevit Votîs. Quid enim VOS aliud præstitisse credatur, junctîs mutuò ad fortunatissimum Hymenæum dextrîs! nisi quod Inclyta PROSAPIA Felicitatis suæ acceperit fastigium & VOS cõmuni PILAVITARUM Gloriæ supremam imposueritis Coronam.

Pro certissimo ac unanimi omnium id sensu palam [& ubiq; circumferebatur ILLUSTRISSIMO POTOCCIORUM NOMINE Regnum impleri, & illud seu meritîs, seu Titulîs altè plenum esse. Quis enim surda adeò vocalissimam aure Famam excipiat? seu ad tantum cæcutiat jubar? nisì fortè livor æmulus abstulerit lumina. Ita POTOCCIOS audivimus, vidimus, de Patria, de Civibus mereri: ut non vanum honoris insigne Fasces in Lechico Senatu tulerint. Sic eos nimirum portârunt, feruntq; semper, ut florentissimos, tot victoriarum Laureîs, effecisse videâtur. Ita deinde felices observavimus, ut inane militiæ vocabulum ducerent, si è martiali campo non sibi proprio vel hostili tinxissent muricem sanguine. Præmiorum magnitudo haud rarò meritorum est mensura. Porro illis proprium id maximè est; quos non fastus, non ambitio, sed re-

Celsissima POTOCCIORUM Familia Domus Honorum & titulorũ

ctèfactorum ingens pondus, ad quævis honorum
promovit culmina. Imò verò in ipsis adeò hono-
ribus PILAUITÆ quandam suis præclarè gestis æ-
mulam cernuntur excitâsse invidiam, cum illos sib
veluti eripere majores videantur Tituli. Gauden
enim quodammodò Purpuræ etiam Principes, si
illis imponantur lacertis, qui grandioribus quibusq
sustinendis pares sint, ut sic ipsæ quoq; veluti attol-
lantur. Gaudent inquam, si non tegendo sceleri
sed ornandæ virtuti famulantur. Gaudent, si illo
molliùs involvant humeros, quos Martialis grav
pondus ferri attrivit; pectus quoq; alacriores te-
gunt, Heroo purpuratum vulnere: quia & Corona
pulchriùs insident Galeato vertici. Pulcherrim
illi plures jam ætates imò secula dedit Polonia spe-
ctaculo: cùm palàm sit POTOCCIOS jam non a-
liquos, sed singulos, sed pleno agmine ad scipiones
Clavas, Curules, ad sacra dignitatum Insignia invi-
tari. Quasi mutuò certarent consensu Tituli, u
se ad Heroam PILAVITARUM arborem pro im-
mortali Gloriæ Trophæo possint appendere; se-
curi de sua & illorum perennitate. Quare exacta
jam ab aliis non minùs strenuè quàm eruditè Pro-
vincia in recensendis exercitu pene integro PO-
TOCCIIS, Ducibus copiarum Supremis, Palatinis
Castellanis semper magnis, Mareschalcis & supremi
rerum Arbitris; abstinendum mihi arbitror ab ill
non minùs fastuoso munere, quàm gravi onere
cùm veriùs censeam non angustam modò Panegy-
rim, sed Tomos; non breve folium, sed integra
volumina minimè sufficere, quibus amplissima m
hono-

honoribus & meritis claudas PROSAPIAM. Sæculorum istud opus est, non unius diei labor: quia tot sæcula Patriæ tantos portabant Heroes, perennaturæ relinquendos posteritati, ut intelligant universi: quantùm Honor meritis, quantùm Honori merita respondere debeant. Proinde non jam in applausum ILLUSTRISSIMI HYMENÆI tumultuarios Martis fragores lubet inducere, ubi amica personant certantq; Fædera. Nec murices, quantumvis purpureos, hostili tamē squalidos cruore placet evolvere, cum jam nunc ipse festivam Connubii pompam instruat socialis amoris candor. Atq; hic illud summum videre jam est, quod majores haud observârunt, nunquam satis mirabuntur posteri.

Isto nimirum ILLUSTRISSIMI NEOSPONSI, tripudio, CELSISSIMAM DOMUM, isto complevistis decore, quod solùm desiderabatur; postquā idem Nomini vocabulum, eadem Avitis Insignibus Arma, arborem POTOCCIAM PILAVÆ, nuptiali junxistis vinculo. Quam pulcherrimè ita certatur: ut signa signis, Cruces opponantur Crucibus, & simul in commune Gloriæ, Honoris, Famæ, attollantur Trophæum. Jam inter tot POTOCCIORUM Gradivo erectas Lauros, triumphales fæderato Amori ponuntur arcus. Inter tot belli Classica & præliares lituos tota CELSISSIMA DOMO personantes, Cordium animorumq; canitur, ac celebratur victoria. Probatis abundè florentissimam VESTRAM Arborem non longissimis annorum spatiis, non temporum vicissitudinibus decrescere aut immutari: Imò verò ad plurima Crucibûs com-

poni sæcula. Tanto fædere grande JOSEPHU Incrementum,ver PELAGIA fecundissimum add PILAVÆ; ut intelligant universi Patritiam ARBO REM non laurearum modò, & Fascium feracissi mam esse; sed aptam quæ amicitiæ quoq; perennis amorisq; socialis Regiam componat, extruat; & a omnium admirationem attollat. O! quantam plu rimi honoris sui labem reputant, quoties domesti cæ prosperitatis copiam aliunde supplere coguntu & adoptatâ, propriam cumulare fortunam. Qu miserè doluit in cæteris felix optimus Romanorum Imperator Nerva Coccejus, quod in tanta fortuna auge inops socii fuerit, quem è DOMUS suæ vi sceribus & socium in regando haberet & succes sorem reliqueret imperio. Quanto dolore gemu it Regum Princeps Hiarbas, quòd totam percursam Africam debuerit pro peregrinæ Didonis reportando fædere. Magno demum Gallis constitit, cum ad Iberiam usq; dextras extenderent, pro adoptando sociali decore suo Principi. Vos illam communem mortalium sortem fortunatissimè superâstis, quia non quæsito alienorum honore Nominū, VOBIS Ipsi mutuum uterq; pretium & decus, Nomen & Honos estis.

Plaudite jam Agnata Nomina! pulcherrimis ILLUSTRISSIMORUM NEOSPONSORUM votis annuite! Servassent utinam istis adhuc fata temporibus: seu ILLUSTRISSIMUM ALEXANDRUM Palatinum Smolensciæ ILLUSTRISSIMI progenitorem CAPITANEI: seu magnum illius Patruum, Maximum Poloniæ Catonem ILLUSTRISSIMUM

STE-

STEPHANUM MARESCHALCUM Curiæ Regni! quantùm illi publica suis adornâssent solatiis tripudia! Quantum applausissent. At nunc quoq; supernum à superis inclinant annutum. Jam CELSISSIMUS Lechiæ VICE-REX, Poloniæ PRIMAS, Antistitum Princeps, Decus, & Culmen, ARCHI-PRÆSUL Gnesnensis, Legatus Natus, Illustrissimi Capitanei supremus Patruus, seu Præsulea seu Avita Tergemina Cruce Ter summam Illustrissimorum Neosponsorum votis impertitur benedictionem. Secundum, id est fortunatissimum, pro Paterni magnitudine pectoris summum, adde Votum ILLUSTRISSIME EXCELLENTISSIME DOMINE CAPITANEE GRABOVECENSIS lectissimæ MAGNE GENITOR FILIÆ. Tuis enim illa pulcherrimè respondit votis! Pro candore Suo innocentior Vesta, quanto virtutum ardebat studiô, tantum & Purpureo verecundiæ murice, & laudandæ nitore modestiæ, & compositâ in Superos Pietate pro Principe virtutis eluxit Idea. Talem reperis MAGNE PARENS, talem, & tantam TUO NOMINI relinquis Filiam & unà fortunatissimam aliquando magnorum Nepotum Matrem. Adde præterea pro Paterni affectus amplitudine, pro TUÆ & Connubialis Pompæ Gloria, Palatina ILLUSTRISSIMORUM Kiiovienfis, Exercituumq; Regni Magni Ducis; Illustrissimi Palatini Volhyniæ vota, qui primis non minùs Trabeis quàm gloriosis in Patriam meritis, Festivæ diei lucem augent. Quidni applaudat toto pectore ILLUSTRISSIMA EXCELLENTISSIMA D. Palati-

na Smolenſcenſis Neoſponſorum fœderatis tripudi is? Quæ domeſticâ TARLONUM Aſciâ ut ſem per ad ædificationem POTOCCIANÆ fuerat Ar bori, ita optimam Fortunæ plantam Magnorum po ſuit ſucceſſibus Natorum.

ILLUSTRISSIMA EXCELLENTISSIMA D de POTOCCIIS TARLONUM decus, Palatin Lublinenſis, quanto TUÆ ipſius ſolatiô, annui laudas, attollis ſocialem Triumphum, quem ipſa met TUÆ laudi, POTOCCIORUM Gloriæ, IL LUSTRISSIMORUM NEOSPONSORUM For tunæ erexiſti. Quæ illa in TE probitatis & munif centiæ conjunctio! Quam jam Craſnoſtavienſis Ba ſilicæ ipſa TUÆ pietatis conſcia attollunt marmo ra; jam palam & publicè circumferunt & prædican univerſi. Quia Tuo ſtudiô, Tuo magis adhuc e xemplô, fortunatiſſimam inſtruxiſti Sponſam; u TIBI tribuat ILLUSTRISSIMUS CAPITANEUS Sczerzecenſis, quòd tantam TUO munere Conſor tem accipiat. Non deeſt feſtivis auſpicatiſſim Connubii ſolatiis ILLUSTRISSIMUS PALATI NUS Belzenſis, etiam dũ abeſt longiùs: utpote qu totam præclarè geſtis implevit Lechiam. Fraterna ſemper proximus fortunæ, & tam facilè illi publi cam feliciſsimi Conjugii diem emeritis augere Ho noribûs, ut germano implere candore. Accedi iſti proxima, Virtutibûs Maxima ILLUSTRISSI MA CAPITANEA Wiekſzanenſis, Illuſtrium re ctefactorum Princeps Idea, viva probitatis effigies, lucemq; omnibus deſideratam TUÆ ſcilicet pieta tis, quâ integram Celſiſſimam DOMUM illuſtrâſti

germa-

germanis quoq́, fauſtiſsimi Connubii Tædis affun-
dis uberrimè. Vixiſſes revolutis antè temporibûs, in
meliorum ſanè præconiornm veniſſes partes, cum
paribus virtute, Paula, Martia, Valeria, ab eloquen-
tiſſimo juxta ac ſacerrimo Oratore Hieronymo pul-
cherrimè collaudatis. Imò verò Integræ TIBI ceſ-
ſiſſent Panegyres ſanctiore illuſtres facundia. Exci-
tâſſes Tubam illam in TUARUM encomia virtutũ
& vocaliorem feciſſes; Doctorem Calamum ex meri-
to pro Oratore nacta, ſublimiùs evolâſſes in Cœlos,
ubi fixo ſemper hæres animô. Sed totum id per-
miſeris optâſſe tantùm ideo; quia nec ſtylum ita
ſublimem TUÆ virtuti adſcribendæ, nec parem in-
venio celebrandæ Tullium. Quanquam de laudi-
bus pro TUA moderatione minimè ſolicitæ, elo-
quentiſsimos jam Tibi laudatores, ſanctior TUA
comparavit munificentia, Cœlites nimirum Beatos,
ipſoſq́; Superos. Quidquid enim in illorum ſanctua-
riis pretioſius elucet, totum id TUA ſolicitudine,
ſeu munere acceperunt. TUÆ tamen hìc morem
geram modeſtiæ, jamq́; tantæ amplitudinẽ Libera-
litatis tacitus finiam, cum nihil adhuc dixerim. Gra-
tulari tantùm liceat ætati noſtræ, quod illi TE ſer-
vârunt Superi: ut continentiæ exemplar, Integritatis
Prototypon, verecundiæ Idea, omnium deniq́; vir-
tutum norma, longiſsima proſperitate ad noſtra o-
mnium vota eluceas. Tripudiante adhuc Fæderi
auſpicatiſsimo ſubſcribite aſſenſu, Illuſtriſsimi, CA-
STELLANE Bracłavienſis & Smolenſcenſis Palati-
tine, Veſtris ornate Triumphos Faſcibûs, inſigni cu-
mulate gloria, Heroes Purpurati. Manum quoq́; plau-

ſibus appone ILLUSTRISSIME FRANCISCE POTOCKI Inciſor Regni. Vos demum Maxima PILAVITARUM decora, Illuſtriſsimi Leopolieſis, Craſnoſtavienſis, Trembovelenſis, Kanovienſis, Tłumacenſis Luchovienſis, Kolomyenſis, Capitanei, toto agmine inſtruite tripudia, ad communis lætitiæ augem, veſtriq; honoris culmen.

Lucem deinde nuptiali Pompæ addite, quæ Illuſtriſsimum affudiſtis ſanguinem POTOCCIIS, Conſangvineæ ſeu affines Proſapiæ. Auguſtiſſimum inprimis Jubar accendite in JOANNE III. Sereniſsimi Sobieſcii: Principem CELSISSIMI VISNIOVIECCII, RADZIVILII, CZARTORYSCII, augete fulgorem. ILLUSTRISSIMUM properate diem Purpureo ſplendidiſsimi Murice TARLONES, PODBERESCII, KONTSCII, MORSZTYNII; OGINSCII, OPALINSCII, RZEWUSCII, OSOLINSCII; MOSZYNSCII, quibus altiorem Fortunam, & Titulos domeſtica ex merito obligavit Faſcia. DANIELOWICCII, DENHOFFII, KOSAKOWII. SAPIEHÆ, STADNICCII, CHODOROWII, LASZCCII WIELOHORSCII, & Sexcēta, quæ prima Polonì cenſemus Nomina, connubialem attollite Honorem; ut par ſibi, par Veſtris, ſeu favoribus ſeu cumulatis aſſurgat votis. Fauſtiſsima tandem univerſorum omina faventiſsimi comprobent Superi, firment æternis pactîs Fædus, Avitis Crucibûs plurimas ætates muniant, Vobis longiſsimas, ſeras poſteris. Impleant annos Filii Parentum, Avorum Nepotes, iſti Patriam meritîs, hæc illorum merita Faſcibûs. Hoc omē devinctiſsima veſtro Nomini Societas JESU, iſtud votum pro gemmis Veſtræ inſerit Coronæ.